

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2015 • DRUGO TROMESEČJE • SEVERNO-AZIJSKA PACIFIČKA DIVIZIJA

안식일 = 휴일
주일은 = 내일
안식일 = 휴일
주일은 = 내일
안식일 = 휴일
주일은 = 내일

Sadržaj

Song Sung Sub na jedan efikasan način misionira u jednom velikom gradu u Južnoj Koreji. „Želeo sam da ljudi vide istinu“, kaže on. Pročitajte njegovo iskustvo u priči „Čovek reklama“.

KOREJA

- 4 Crkva uštipaka | April 4
- 6 Put u slobodu | April 11
- 8 Čovek reklama | April 18

MONGOLIJA

- 10 Nevoljni anđeo | April 25
- 12 Stajati čvrsto | Maj 2

JAPAN

- 14 Dragocenije od novca | Maj 9

16 Novi život iz smrti | Maj 16

KINA

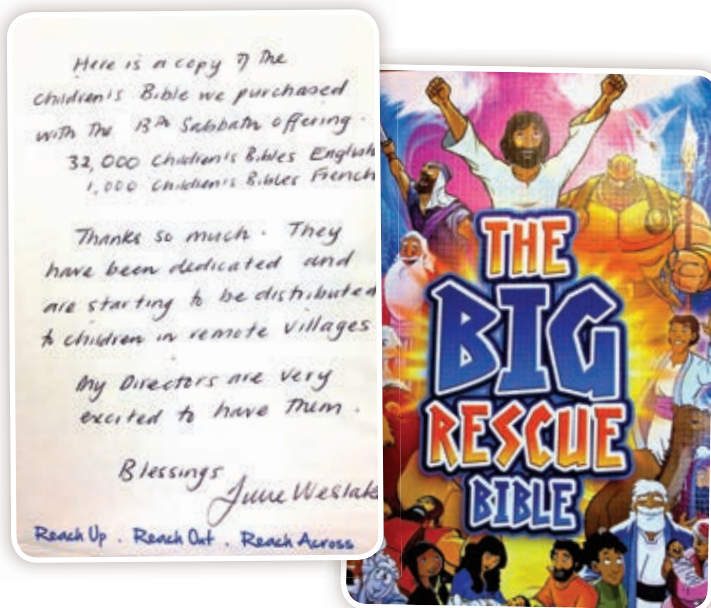
- 18 Božanski susreti | Maj 23
- 20 Zakopana Biblija | Maj 30
- 22 U potrazi za mirom, deo 1 | Jun 6
- 24 U potrazi za mirom, deo 2 | Jun 13

TAJVAN

26 Novi život | Jun 20

 = Priče koje posebno zanimaju tinejdžere

Vaša darovanja na delu

Zahvaljujući vašim obilnim darovanjima trinaeste subote u toku 2012. godine, hiljade dece koja žive na ostrvima Južno-pacifičke divizije dobile su svoj primerak Biblije.

© 2014 General Conference of Seventh-day Adventists® • All rights reserved
12501 Old Columbia Pike,
Silver Spring, MD 20904-6601
800.648.5824 • www.AdventistMission.org

Dragi vođo subotne škole,

Ovog tromesečja upoznaćemo severno-azijsku pacifičku diviziju u kojoj se nalaze Kina, Japan, Mongolija, Severna i Južna Koreja i Tajvan. To je oblast u kojoj živi 1,6 milijardi ljudi, od kojih je samo 650.000 hrišćana adventista, koji čine odnos od jednog adventiste na svakih 2.440 ljudi.

Izazovi:

Japan je moderna sekularna država. Samo 1,5% njegove populacije se izjašnjava kao hrišćani, od kojih je nešto malo više od 15.000 adventista. U Japanu živi veliki broj emigranata iz Južne Amerike. Pre više desetina godina, Japanci su bili ohrabrivani da se iseljavaju u zemlje južne amerike, gde su nalazili zaposlenje, venčavali se i osnivali porodice. Danas, mnogi japanski južnoamerikanci vraćaju se u Japan. Ova imigrantska grupa je posebno otvorena za širenje Jevanđelja. Adventistička crkva ima dosta uspeha među ovom populacijom.

Mongolija je zemlja u kojoj je crkva mlada, sa nešto više od 1,600 vernika.

Mogućnosti

Darovanja Trinaeste Subote ovog tromesečja pomoći će::

- Da se izgrade 4 učionice i biblioteka u adventističkoj školi u Mongoliji.
- Da se izgrade 4 učionice i biblioteka u adventističkoj školi u Mongoliji.
- Da se izgradi omladinski evanđeoski centar u Južnoj Koreji.
- Da se obezbede stanovi/kuće za crkve u 16 velikih gradova u Kini.
- Da se izgrade 3 centra uticaja na Tajvanu.
- Dečiji projekat: Obezbeđivanje knjiga za školsku biblioteku u Mongoliji.

Većina vernika su mladi, talentovani ljudi. Jedan od najefikasnijih načina da se dopre do dece i njihovih mladih roditelja je posredstvom hrišćanskog obrazovanja. Kapaciteti adventističke škole u glavnom gradu Ulanbatoru su trenutno potpuno ispunjeni.

Južna Koreja je poznata kao azijska zemlja sa najviše hrišćana, pa ipak milioni stanovnika još nisu čuli vest o Hristu i Njegovom skorom ponovnom dolasku.

Kina je država u kojoj je teško dobiti dozvolu za izgradnju novih crkvenih zgrada, tako da se većina adventista u toj zemlji okuplja u velikim kućnim crkvama, koje se često nalaze u zgradama. Neophodni su stanovi u mnogim velikim kineskim gradovima.

Na Tajvanu ljudi se okupljaju oko centara uticaja koji im pružaju nadu za sadašnjost i budućnost. Neophodno je više takvih centara.

U toku ovog tromesečja u južno-azijskoj pacifičkoj diviziji moći ćemo da pomognemo svojoj braći i sestrama odgovarajući na njihove potrebe. Pogledajte na odeljak MOGUĆNOSTI i molimo vas da ohrabrite svoje subotno školske članove da ovog tromesečja izobilno prilože svoja darovanja. Da se na taj način, dopre do velikog mnoštva ljudi koji nikad nisu čuli za Hrista. Hvala vam što podržavate misiju.

Urednik *Džina Valen*

P.S Želim da vas podsetim da darovanja za misiju možete izvršiti i elektronskim putem na veb-sajtu: www.adventistmission.org/give.

Crkva uštipaka

JUŽNA KOREJA | April 4

Porodica Šin

Sve je otpočelo jednog subotnog jutra, kada je tinejdžerka zaplakala iza zaključanih vrata svoje spavaće sobe. Gospođa Šin blago je pokucala na vrata sobe svoje kćeri, pitajući šta se dogodilo.

»Mnogo sam tužna«, došao je prigušeni odgovor. »Subota je toliko tužna. Ne želim da idem u crkvu! Tamo nema nikog mog uzrasta.«

Gospođa Šin zapazila je da već neko vreme njena petnaestogodišnja kćer Bova nije srećna. Tokom sedmice, Bova je u školi okružena mnogim prijateljima, ali u crkvi bila je jedina devojka u mladalačkom dobu.

Plan za pravljenje uštipaka

Majka i kćer zajedno su se molile za taj problem i ubrzo posle toga gospođa Šin dobila je jednu ideju. Svakog radnog dana ujutru, ustajala bi vrlo rano i napravila veliki broj »hoetoksa«, popularnih korejskih kremom napunjenih uštipaka. Gospođa Šin je zatim odnosila svoje uštipke prekoputa,

do lokalne srednje škole i tamo ih prodavala.

Gospođa Šin prodavala je uštipke pre početka časova, za vreme odmora za ručak i posle škole ogladnelim učenicima. Međutim, činila je i više od toga, ona se družila sa njima.

»Kako je na časovima«, pitala bi ih.

Za mnoge njene mlade mušterije, to je bilo prvi put da neko pokaže takvo interesovanje. Osećajući da mogu da imaju poverenja u nju, učenici su počeli da vode otvorene razgovore sa gospođom Šin. Mnogi su imali probleme u školi, ali i u svojim domovima. Nekoliko između njih poticalo je iz rasturenih porodica ili domova u kojima je bilo nasilja. Neki pojedinci živeli su sami.

Sledeći korak

Kako je poverenje raslo, tako je gospođa Šin odlučila da u svom prijateljstvu sa mladima učini još jedan korak. »Šta radite u subotu popodne«, pitala je svoje svakodnevne mušterije.

»Ništa«, bio je uobičajeni odgovor.

»Da li biste želeli da sa mnom posetite neke starije ljude i malo ih razveselimo«, upitala je.

Pre toga, gospođa Šin posetila je lokalnu vladinu kancelariju, pitajući za imena i adrese starih ljudi, koji nisu imali nikog svog da se brine o njima. Svake Subote popodne, gospodin i gospođa Šin, Bova i brojni učenici odlazili su u posetu starim osobama. Ova aktivnost donela je neočekivani uspeh! Posle posete, gospođa Šin

pozivala je učenike u svoj dom na druženje i zajednički obrok. Učenici su voleli njenu hranu i sve to doživljavali kao da su u svom domu, osećajući toplinu i brižnost porodice Šin. Bova je bila srećna što je stekla mnoge nove prijatelje.

Kao dodatak fizičkoj hrani, Šinovi su poučavali učenike kako da se mole, da pevaju hrišćanske pesme, proučavaju Bibliju. Tokom sedmice, pored prodaje uštipaka, gospođa Šin bi odlazila da poseti domove svojih prijatelja učenika, donoseći hranu onima koji su živeli sami. Kada bi se pojavile neke poteškoće, Šinovi bi dovodili mlade u svoj dom da se brinu o njima kao o najrođenijima. Sastanci Subotom popodne nisu se prekidali, a njima je prisustvovao sve veći broj mladih, sve dok njihov mali stan od 65 kvadrata nije postao pretesan. Grupa se zatim privremeno sastajala i u električarskoj radionici gospodina Šina, dok okolni vlasnici radnji nisu počeli da se žale i negoduju.

Šinovi su nastavili da se mole, i Bog im je uskoro omogućio da se presele u veći dom, što im je omogućilo da ugoste više mladih ljudi i da se na većem mestu okupljaju Subotom popodne.

Osnivanje crkve

Posle izvesnog vremena, postalo je jasno da je njihova kućna crkva prerasla u pravu

crkvu. Shvativši da bi najbolje bilo da se organizuje zvanična Hrišćanska adventistička crkva, Šinovi su se molili da pronađu odgovarajuću zgradu koja bi mogla da im posluži kao crkva.

Jednog dana gospodin Šin primetio je jednu trošnu zgradu, koja je bila izložena prodaji u ulici u kojoj su živeli. Stavljajući svoju ruku na zid te zgrade, pomolio se: »Gospode daj nam ovaj prostor da bude Tvoj dom, a mi ćemo ga tako obnoviti da bude na slavu i hvalu Tvom imenu.«

Gospod je odgovorio na ovu molitvu, i uskoro je prikupljeno 5 000 dolara za kupovinu ove zgrade. Grupa je zatim zajedno radila na obnovi i popravkama. Međutim, uskoro je bio potreban i pastor za ovu novu crkvu.

Želeći da ohrabri mlade ljude da ostvare bolji život, gospodin Šin ih je uporno pozivao da nastave obrazovanje. Sebe im je postavio kao primer. Iako je imao 45 godina, rekao je mladima da je spreman da se vrati na školovanje ako i oni budu istrajali. Gospodin Šin je prihvaćen na velikom adventističkom univerzitetu Šemjuk blizu Seula, na kome je studirao teologiju. Njegova kćer Bova, njihovo troje »usvojene« dece i on završili su univerzitetske studije – svi su bili finansirani iz prihoda od uštipaka gospođe Šin.

Od osnivanja te crkve 1998, više od 400 mladih ljudi bilo je kršteno. Vernici crkve, koja se u većini sastoji od mladih ljudi, do sada je organizovala 39 evanđeoskih serija predavanja (do aprila 2014). Organizovali su misionarska putovanja u Kambodžu, Hong Kong, Filipine, Tajvan menjajući hiljade života u ovim azijskim zemljama.

Deo dara trinaeste Subote za drugo tromesečje 2015. godine pomoći će da se izgradi misionarski institut Sebjoksei za omladinu u Naju, u Južnoj Koreji, gde će mladi vernici moći da steknu dodatnu obuku i nastave uzvišeni posao osnivanja crkava. Hvala vam za vaše velikodušne darove 🌍

Misionske informacije

- Korejska unija oblasti bila je organizovana 1919. godine, a reorganizovana 1984. godine.
- Korejska unija oblasti sastoji se od 5 lokalnih oblasti, 1 misije i jednog pridodatog polja.
- U uniji postoji 714 hrišćanskih adventističkih crkava sa 234,584 vernika. Populacija na teritoriji unije Severne i Južne Koreje je 74.940.000 stanovnika.

Put u slobodu

Ana

dok je kupovala i klimala glavom u pravcu Ane kao znak pozdrava.

Gospođa Li je nekoliko puta navraćala u radnju. Uvek je imala osmeh na licu i prijatno govorila. A, onda je jednog dana, dok je plaćala svoj račun stavila malu kesicu na sto ispred Ane. Osmehnula se i očima pokazala u pravcu kесе. Ana je pogledala kesu, i uz duboki uzdah pogledala kozmetičke preparate koji nisu bili dostupni u Severnoj Koreji. Ana je pogledala gospođu Li, sa upitnim izrazom na svom licu. Da li smem da prihvatim ove darove, pitala se. Da nije ovo slučajno neka zamka?

Gospođa Li se osmehnula, gurnuvši kesu prema Ani, okrenula se i izašla iz radnje.

Molitva

Gospođa Li ponekad priča o Bogu tokom svojih poseta. Ana nije znala ništa o Bogu. Jednog dana je gospođa Li dala Ani list papira sa ispisanom molitvom. »Pokaži ovo svojoj porodici«, prošaputala je.

Te večeri, Ana je pokazala papir svojoj majci, koja ga je zainteresovano pročitala. Njena majka je počela da se moli molitvom koju je gospođa Li dala Ani, a onda je počela da dodaje i svoje reči na to. »Molim te, dovedi mog sina kući«, molila

Zvonce na vratima u radnji se oglasilo, Ana* se okrenula i ugledala jednu Kineskinju kako ulazi u malu radnju. Žena se osmehnula Ani i započela razgovor o svakodnevnim stvarima, dok je razgledala po radnji. Izbegavala je teme koje bi mogle da izazovu nevolje ako bi neko razgovor prijavio policiji.

Ana i njeni roditelji živeli su u Severnoj Koreji blizu kineske granice. Dobro je znala da ne sme da ima poverenja ni u koga. Ova žena mogla je da bude policijski doušnik. Ana je slušala o ljudima koji su bili uhapšeni zato što ih je neko optužio da kritikuju vlast. Čak i stariji članovi porodice i susedi mogli su biti uhapšeni. Nije bilo bezbedno imati poverenja u nekog nepoznatog.

Darovi gospođe Li

Žena koja je ušla u radnju predstavila se kao gospođa Li, iz Kine. Veselo je govorila,

»Ana čeka dan u kome će moći da širi Božju ljubavi.«

* Nije njeno pravo ime

se. Anin brat je bio u vojsci i nije bio u svom domu već punih osam godina.

Mesec dana kasnije, Anina majka otvorila je vrata, kada je neko pokucao i ugledala dva vojnika. Za trenutak se uplašila šta će se dogoditi. A onda je uvidela da je jedan od vojnika bio njen sin. Došao je svojoj kući!

Ana je rekla gospođi Li šta se dogodilo, kada je njena majka izgovorila molitvu koju je gospođa Li dala Ani. Gospođa Li se samo osmehnula i gurnula list papira u Aninu ruku. »Ako ikad dođeš u Kinu, pozovi me«, prošaputala je.

Bekstvo

Ana je odlučila da ode iz Severne Koreje. Zнала je da će ljudi, koji budu uhvaćeni u bekstvu, biti osuđeni na višegodišnju zatvorsku kaznu ili ubijeni, ali želja za slobodom u njenom srcu nije prolazila.

Ana je čula da graničari ponekad prihvate mito i dopuste nekome da pređe u Kinu. Jednog dana stigla je do same granice između Severne Koreje i Kine i prišla

jednom mladom vojniku, dok je njeno srce užurbano lupalo.

»Šta treba da učinim da pređem granicu«, pitala je naivno.

Vojnik je pogledao Anu i rekao: »Daj mi 100 kineskih juana (16 dolara) i možeš da pređeš.« Zatim joj je rekao kada da dođe i donese novac.

Ana nikome nije pričala o svojim planovima, čak ni svojim roditeljima. Kada je došao dogovoreni dan, otišla je do vojnika, predala mu novac, prešla granicu i ušla u Kinu. Nije zastala, dok nije zašla nekoliko kilometara duboko u kinesku teritoriju. A, onda je izvadila mobilni telefon koji joj je gospođa Li dala i izabrala broj koji je dobila od gospođe Li.

Ana je privremeno, na nekoliko dana bila smeštena kod gospođe Či, dobre hrišćanke i prijateljice gospođe Li. Skrivati ljude iz Severne Koreje bilo je opasno, ali je gospođa Či skrivala Anu i delila svoju veru sa ovom mladom ženom. Ana nije ništa znala o Isusu, ali kada je saznala da je Isus Bog, prihvatila Ga je za svog Spasitelja i željno upijala nova saznanja. Svakim novim danom provedenim u Kini, bila je u opasnosti da bude uhvaćena i vraćena u Severnu Koreju na služenje zatvorske kazne, u radnom logoru ili osuđena na smrt.

Novi dom

Šest meseci pošto je napustila svoju rodnu zemlju, ušla je u Južnu Koreju, zemlju koju je smatrala neprijateljskom. Tamo je pronašla Adventističku crkvu. Ana danas uživa u svojoj novostećenoj slobodi, slobodi da širi svoju ljubav prema Isusu sa drugima.

Niko ne zna koliko tačno adventista živi u Severnoj Koreji, ali vernici u Južnoj Koreji mole se i pripremaju za dan u kome će moći slobodno da šire Božju ljubav sa svojim severnim susedima. 🌐

Brze činjenice

- Severna Koreja i Južna Koreja nekad su bile delovi iste zemlje. Ali posle rata između dve Koreje od 1950. do 1953. zemlja je podeljena na dva dela. Severna Koreja je i dalje država u kojoj je religija strogo zabranjena.
- Zvanično ime Severne Koreje je Demokratska Narodna Republika Koreja (DNRK).
- Broj stanovnika DNRK je 24.720.407 sa prosečnom starošću od 33 godine.
- Glavni grad DNRK je Pjongjang.

Čovek reklama

JUŽNA KOREJA | April 18

Song Sung Sub

Song Sung Sub* živi u jednoj od najviše naseljenih oblasti na svetu, u oblasti glavnog grada Južne Koreje Seula. On radi kao pomoćnik sekretara u Severno-azijskoj pacifičkoj diviziji (SAPD) Hrišćanske adventističke crkve.

Živeći i radeći u toj oblasti, Sung Sub je razmišljao kako da dopre do miliona ljudi oko sebe značajnom Trostrukom anđeoskom veću zapisanoj u Otkrivenju 14. poglavlju.

»Želeo sam da ljudi saznaju istinu, tako da je moja strategija bila da im se približim da mogu odmah da shvate srž Trostruke anđeoske poruke, a to je Subota, kaže Sung Sub.

Zatim, jedna veoma dobra i smela ideja rodila se u njegovom umu. »Ideja mi je došla, kada sam delio literaturu od vrata do vrata. Mi možemo deliti literaturu, ali naravno neki ljudi će je samo odbaciti.«

* U Koreji, imena se pišu počevši od prezimena.

Stvaralački i smelo

Sung Sub je posetio lokalnu reklamnu agenciju i dizajnirao prilagođenu reklamu kao natpis za nošenje na leđima, na kojoj je velikim žutim slovima na plavoj pozadini pisalo Dan od odmora – Subota – sedmi dan. Dodao je logo Crkve i još nekoliko sitnijih detalja odštampanih pored glavne poruke.

Dok je razmatrao ovu jedinstvenu misionarsku formu, Sung Sub je imao dva biblijska primera na umu:

1) Jonu koga je Bog poslao da odnese vest o neophodnosti pokajanja jednom velikom gradu i

2) Izrailjcima koji su bili nemi svedoci, dok su hodali oko Jerihona.

»Noseći reklamu o Suboti mogu efikasno, na odgovarajući način, da proklamujem istinu«, kaže Sung Sub.

Iznenadjući susreti

Sung Sub nosi svaki dan ovaj natpis, dok vozi svoj bicikl na posao i sa posla. On nosi taj natpis i kad ide u šetnju u obližnji park. »Kada ljudi vide natpis, iz radoznalosti obično naglas pročitaju ispisani tekst. Ljudi ponekad započnu priču o rečima koje su pročitali. Subota je veoma značajna poruka, to je istina koja će biti test. Postoje mnogi načini za širenje evanđeoske poruke, ali ovo je moja strategija«, kaže Sung Sub

Kada je počeo da nosi subotnu reklamu, Sung Sub je bio zabrinut da će ljudi negativno odnositi prema njemu, i smatrao je da ih možda čak i osuđuje tim

svojim postupkom. Umesto toga, bio je oduševljen što je mogao da vidi koliko je ljudi zainteresovano da više sazna o poruci koju je nosio na svojim leđima.

»Jednog dana išao sam metroom i naravno nosio reklamu. Primetio sam da me jedna osoba stalno prati. Na kraju mi je ta osoba prišla i rekla: »Ja znam da je to istina, da li postoji neka hrišćanska crkva koja svetkuje subotni dan?«

Jednom drugom prilikom, Sung Sub je šetao parkom sa svojom reklamom na leđima. Te Subote popodne ljudi su mu dva puta prišli i pitali: »Vi ste verovatno iz Hrišćanske adventističke crkve. Mi nismo dugo išli u crkvu. Gde se nalazi crkva? Voleli bismo da dođemo!«

Ponekad neki drugi hrišćani priđu Sung Subu, diveći se ideji i govoreći da nisu znali za Subotu!»

Čoveku koji nosi ovu reklamu ne prilaze samo odrasli ljudi, već i deca, radujući se što vide neki neobičan prizor i često ga prate.

Iskustvo koje izgrađuje karakter

»Ponekad me ljudi pitaju kako mogu da preživim noseći ovaj natpis.« Sung Sub priznaje: »Moje srce nije dovoljno hrabro da stalno nosim reklamu. Moram pažljivo da se ponašam, jer nosim veoma značajnu poruku. Moj um treba da bude miran. Ja se molim i ponovo molim, a onda osetim mir i snagu koju mi daje Duh Sveti. Tada znam da Božiji anđeli idu sa mnom, dok nosim ovaj natpis. Ovo iskustvo utiče na oblikovanje mog karaktera i na promenu u mom životu.«

Ideja za ovaj natpis postaje popularna. Nedavno je jedan starešina iz Sung Subove crkve tražio kopiju ovog dizajna. »Ja sam, takođe, osećao da treba da uradim nešto za širenje Jevanđelja«, kaže starešina. »A ovo je ideja koju treba da podržim.« Starešina je, takođe, napravio natpis koji nosi dok širi evanđeosku literaturu. Njegov natpis je već privukao dosta pažnje.

»Osećam se sigurno i srećno«, kaže Sung Sub. »Ja tražim izgubljene ovce. Moja strategija je: samo jedan pogled je dovoljan i poruka će zauvek biti utisnuta u ljudski um. I kadgod ljudi pitaju za neku dodatnu informaciju, ja im podelim literaturu. Ovo je samo pilot projekat i ko zna kakvi će rezultati biti?«

Pitanja za diskusiju

- 1) Koje su po vašem mišljenju prednosti Sung Subovog misionarskog natpisa, a koji nedostaci?
- 2) Da li ste iznenađeni reakcijom ljudi? Zašto da ili zašto ne?
- 3) Da nosite neki evanđeoski natpis, šta bi na njemu pisalo?
- 4) Navedite najmanje tri kreativne evanđeoske ideje, koje možete da sprovedete u svojoj okolini.

Brze činjenice

- Zvanični naziv glavnog grada Južne Koreje je »Seul posebni grad«. To je grad sa najvećom površinom u razvijenom svetu, a oblast grada Seula je druga po veličini metropola na svetu, sa više od 25.6 miliona ljudi. Polovina stanovništva Južne Koreje živi u seulskoj gradskoj oblasti.
- Samo gradsko jezgro ima populaciju od 10.44 miliona ljudi (2013), sa prosečnom gustinom naseljenosti od 17000/kilometru kvadratnom).
- Gustina naseljenosti Seula je skoro duplo veća nego u Njujorku i osam puta veća nego u Rimu.

Nevoljni anđeo

MONGOLIJA | April 25

Jagana

Jagana je sedela na svom uobičajenom mestu u adventističkoj crkvi. Nekada je proslavljanje Boga ispunjavalo njeno srce radošću. Ali, u toku svojih studija i godina zauzetosti oko učenja, izgubila je dodir sa Bogom. Ona je i dalje volela Boga i verovala u Njega, ali osećala da više ne vodi život koji je slavio Isusa.

Crkva će biti bolja bez mene, smatrala je. Zbog svega onog što volim, moram da idem. Jagana je naporno radila da bude dobra u školi; imala je visoke ocene i očekivala je da diplomira sa najvišim ocenama. Bila je toliko zauzeta radom na svom diplomskom radu, da nije ni primetila da je izgubila dodir sa Isusom.

Prisećala se vremena kada je upoznala Isusa. Studirala je engleski sa nekim mladim adventistima. Da su njeni roditelji saznali da je postala hrišćanka, protivili bi se. Isus je tada, bio dragoceniji od bilo čega u njenom životu.

Ali kada je ušla na univerzitet, težnja za uspehom odvuclaje njen pogled sa Spasitelja, i polako se odvajala od Boga. Bogosluženja su postala rutina. Jednom, dok je sedela u crkvi subotom, razmišljala je: Ovo je moje poslednje bogosluženje. Bolje je da odem nego da živim u laži. Ali Bog je imao drugačije planove za Jaganu.

Zlatni anđeli

Te večeri njen telefon je zazvonio. »Jagana, imam dobre vesti za tebe«, poznati glas pastora Džošue umirio je. »Izabrana si da budeš članica Zlatnih anđela!«

Jagana je bila zatečena, potpuno iznenađena. Kada je prvi put čula kako Zlatni anđeli pevaju, poželeva je da bude deo ove izabrane grupe mladih adventističkih pevača. Oni su putovali širom severne Azije služeći Bogu na godinu dana.

»Ne-ne, pastore«, Jagana je promucala. »Ne mogu.« Brzo je iznela svoje razloge. »Trebalo da diplomiram; izgubiću svoju školarinu, ako budem odsustvovala godinu dana iz škole. Ne pevam dovoljno dobro da da bila članica Zlatnih anđela.« Jagana se zahvalila svom omiljenom pastoru i poželeva mu laku noć. U svojim obrazloženjima, nije mu spomenula da je duhovno umirala.

Pastor Džošua je ponovo pozvao za neki dan i ponovio poziv Jagani da se pridruži Zlatnim anđelima. Još jednom

Brze činjenice

- U Mongoliji živi nešto više od 2.8 miliona ljudi, od kojih najmanje milion živi u glavnom gradu Ulan Batoru.
- Prvi obraćenici u Mongoliji krštenisu 1993. godine. Danas više od 1.600 adventista u Mongoliji služi Bogu u 10 crkava, društava i grupa. Sedam od tih crkvenih grupa okupljaju se u glavnom gradu.
- Većina adventista u Mongoliji je ispod 30 godina starosti.

je odbila pastora. Zatim je pastor posle nekoliko dana pozvao i treći put, ali pre nego što je mogla bilo šta da kaže, rekao je: »Jagana, prestani da me odbijaš. Moli se za ovo što ti predlažem u narednih 24 časa.« Jagana se složila da će se pomoliti, ali u svom umu je ponovo recitovala sve stvari zbog kojih ne može da se pridruži Zlatnim anđelima.

Runo

Molila se kao što je bila obećala. »Bože, mislila sam da si mudar. Mislila sam da znaš sve. Kako si mogao da me izabereš da budem deo Zlatnih anđela? Ali, ako zaista to želiš, daj mi znak. Učini da se moji roditelji i moji profesori sa time slože. Onda ću znati, da zaista želiš da idem.« Jagana se osmehivala. Bila je sigurna da će njeni roditelji biti ljuti, a da se njeni profesori nikada neće složiti i dopustiti da napusti školu. Savesno je pozvala svoje roditelje da im iznese predlog koji je dobila od pastora. »Pitaj oca«, odgovorila je majka, a zatim predala slušalicu Jaganinom ocu.

»Pitaj svoje profesore«, odgovorio je otac. »Ako se oni slože, onda je sve u redu.«

Iznenadena očevim odgovorom, Jagana je prekinula razgovor i spustila slušalicu. Iako je njen glavni profesor bio hrišćanin, znala je da ne podržava njenu veru i da neće odobriti da napusti svoje studije na godinu dana, samo da bi pevala. On je želeo da ona osvoji medalju kao najbolji student isto koliko i ona sama. Ali kada mu je rekla da bi pevala sa Zlatnim anđelima, odgovorio je: »Čestitam ti! Idi.«

Dok je Jagana te večeri čekala telefonski poziv pastora Džošue, razmišljala je šta da mu kaže. A onda je shvatila da je Bog poziva da Mu služi. On me i dalje voli, shvatila je, On i dalje mene želi.

Radosna služba Gospodu

Jagana se povukla iz škole i pridružila Zlatnim Anđelima. Nije bila muzički obrazovana, ali trudila se u teškim ponavljanjima i vežbama. Osećala je da joj Bog pomaže i da peva iznad svojih sposobnosti.

Kada je grupa otpočela svoju službu, Jagana je uvidela kako Bog koristi Zlatne anđele da ponovo ojača njenu veru. Tokom jedne evanđeoske serije u Mongoliji, Jaganina majka predala je svoj život Bogu. »Bog je pokazao da me voli i da me neće nikada napustiti.« »Oduševljena sam time što me je potražio u vreme kada sam planirala da Ga napustim.«

Jagana je završila svoje studije i danas predaje u prvoj adventističkoj osnovnoj školi u Mongoliji. Svoju najveću radost pronalazi u svedočenju i predstavljanju svog uzvišenog Spasitelja porodici, prijateljima i svojim učenicima.

Mongolija je mlada misija. Prvi vernici kršteni su pre nekih dvadesetak godina. Naša misionska darovanja pomoći će da se obezbedi biblioteka u adventističkoj osnovnoj školi u Mongoliji. Hvala vam za vaša darovanja. 🌍

Stajati čvrsto

Boldru

Boldruine grudi su se stezale, dok je posmatrala raspored ispita. Poslednji ispiti biće u Subotu, saznala je iz odštampanog rasporeda ispita. Naporno je radila da bi diplomirala na univerzitetu. Više puta je celi semestar pretvarala u pauzu za učenje i nalazila posao, da bi mogla da plati svoju školarinu, a više puta je molila profesore da joj odlože ispit za neki drugi dan koji nije Subota. Međutim, kako se diplomski ispit približavao, dozvoljavala je svom srcu da se obraduje, jer se bližio kraj. Uskoro će diplomirati. Ali sada, dok je čitala list sa rasporedom završnih ispita osećala se kao da je neko žestoko udario. Njen završni ispit po fakultetskom planu trebalo je da bude održan u Subotu.

Odbijena molba

»Šta da radim?« Boldru je kasnije te večeri pitala svoju prijateljicu Koral za savet. »Čula sam kako je Bog blagoslovio studente, koji nisu prihvatili da izađu na ispit u Subotu. Ali, čula sam takođe i priče da neki studenti nisu mogli da diplomiraju, jer su propustili deo svojih ispita.

Razgovarajmo sa direktorom«, predložila je Koral. »Možda će napraviti neki izuzetak.«

Narednog dana Boldru i Koral ušle su u direktorovu kancelariju. Boldru se odmah zabrinula, kada je videla mrki pogled na njegovom licu. »Zašto tražite promenu u rasporedu ispita«, pitao je. »Morate izaći na ispit istog dana kao i vaše kolege. Napustite sada moju kancelariju!«

»Bog ima neki plan«, prošaputala je Koral, dok su napuštale direktorovu kancelariju. Boldru je samo klimnula glavom, ali nije mogla da pronikne u Božji plan. Boldru je obećala Bogu, bez obzira na sve, da neće polagati ispit u Subotu.

Najduži dan

U Subotu, dok su njeni prijatelji na univerzitetu polagali završni ispit, Boldru je otišla u crkvu. Borila se da održi misli da budu prisutne na bogoslužju, ali one su letele prema ispitnoj prostoriji u kojoj su njeni prijatelji branili svoje teze. Primoravala je svoj um da se vrati razmišljanjima o Bogu, tako što je

ponavljala Njegovo obećanje: »Jer On reče: Neću te ostaviti, niti ću od tebe odstupati.« (Jevrejima 13,5; II deo)

Kasnije u toku popodneva, dok se Boldru vraćala svom domu, zazvonio joj je mobilni telefon: »Vaša dokumenta su spremna, možete izaći da polažete ispit.« Bila je to sekretarica sa fakulteta. Boldru se zahvalila gospođi i prekinula vezu. Nekoliko puta tog popodneva, njeni prijatelji studenti, pa i neki profesori pozivali su je da požuri na fakultet da uzme svoja ispitna pitanja. Boldru se borila sa iskušenjem da ode na fakultet. Znala je da se ispiti obično završavaju oko 8 sati uveče, pre nego što bi Sunce zašlo. Boldru se molila Bogu da joj da mir i snagu da izdrži da ne ode u školu dok traje Božije sveto vreme.

Boldru je čekala dok tama nije potpuno ovladala nebom i onda je krenula od kuće prema školi. Sa molitvom na usnama užurbano se kretala prema univerzitetu. Možda nije prekasno, razmišljala je.

»Veliki je tvoj Bog!«

Bio je potpuni mrak, kada je ušla u prostoriju u kojoj su se održavali ispiti. Bila je iznenađena kada je videla da neki studenti još čekaju da polažu svoje ispite. Upisala je svoje ime u registar ispita, predala svoju tezu profesoru i sela da sačeka. Neki studenti su je pitali zašto je čekala toliko dugo pre nego što se pojavila u ispitnoj prostoriji. Ona im je objašnjavala svoj pogled na veru i želju da održi subotni dan svetim. Ispiti su se produžili, a Boldru se borila da ne zaspi. Konačno je, negde posle ponoći, bila pozvana da uđe u ispitnu sobu. Pripremila je svoju prezentaciju i spremila se da odgovara na pitanja profesora, ali na njeno iznenađenje, umesto da joj postavljaju pitanja u vezi sa njenim projektom, profesori su je pitali za veru.

»Ovo je prvi put da nismo završili ispite do 8 sati uveče«, rekao je jedan od profesora. »Tvoj Bog mora da je veliki Bog kada ti omogućuje da ipak izađeš na ispit.« Boldru je radosno klimala glavom i govorila o svojoj veri u razgovoru sa profesorima. Iako su bili umorni, njeni profesori pažljivo su slušali. Kada su rezultati ispita bili objavljeni, Boldru je videla svoje ime među onima koji su položili. Neki od njenih prijatelja zatražili su da zajedno sa njom pođu u crkvu. Želeli su da saznaju više o njenoj veri.

Njena priča

Boldru se seća iskušenja sa kojima se suočavala dok je studirala. Dok se prisećala priča drugih, koji su održali svoju veru i proslavljali Subotu, blago se osmehivala. Ona sada ima svoju priču koju može da ispriča kadgod za to ima mogućnost.

Hvala vam što učestvujete u zajedničkoj podršci misije u Mongoliji. 🌐

Misionske informacije

- Prvi adventistički misionari u Mongoliji bili su Rusi koji su otpočeli svoj rad 1926. godine. Ali nekoliko godina kasnije prilike u Mongoliju su se izmenile i delo je stalo.
- Godine 1991. misionari su ponovo stigli u Mongoliju, a dve godine kasnije, kršteni su prvi hrišćani. Danas više od 1600 adventista okuplja se u 10 crkava i grupa širom Mongolije. Većina vernika su mladi ljudi.
- Pre nekoliko godina dar trinaeste Subote pomogao je da nekoliko crkvenih grupa kupi zgrade koje služe kao crkve ili da prošire postojeće zgrade da vernici mogu brojčano da rastu.

Dragocenije od novca

JAPAN | Maj 9

Rut i Helio

Rut koja je bila poreklom iz Ekvadora sa svojim suprugom koji je japansko-ekvadorskog porekla preselila se u Japan 2004. godine. Međutim, pre nego što se preselila u Japan, odlazila je u lokalnu adventističku crkvu gde je upoznala ljubazne ljude i pastora, koji se sa puno ljubavi ophodio prema njima. Tokom jedne posete adventističkoj crkvi, dobila je na poklon DVD »Poslednja nada«, na kome su bila predavanja iz biblijske knjige Otkrivenje koja je držao pastor Luis Gonsalves, ali ga je negde zaturila i uskoro potpuno zaboravila. Kada se sa svojim suprugom preselila u Japan, našla je posao u proizvodnji.

Iako je bila uspešna na poslu, Rut je osećala da joj nešto nedostaje u životu. Jednog dana primetila je reklamu u novinama o adventističkoj crkvi. Prisetila se prijatnih sastanaka sa adventistima u Ekvadoru i pozvala je broj telefona koji je bio označen u oglasu. Pastor koji se javio, pozvao je Rut da dođe u crkvu.

Pronaći istinu

Rut je u crkvi bila oduševljena što je upoznala Dianu, koja je bila Brazilka. Diana je predložila

da sa njom proučava Bibliju, što je Ruta spremno prihvatila. Kada su se opet našle, Diana je donelana poklon DVD za Rut. To je bio DVD »Poslednja nada«. Ubeđena da je ovo bilo više od proste koincidencije, Rut je odgledala DVD i nastavila dalje da proučava Bibliju sa Dianom. Bila je uverena da je pronašla istinu.

Kada je Rut saznala da je sedmi dan, dan od odmora, Božiji sveti dan, odmah je prestala da radi Subotom. »Da li si luda«, pitale su njene kolege. »Subotom dobijamo veću dnevnicu. Zašto ne bi zaradila taj novac, pa ga onda pokloni svojoj crkvi?«

»Postoji nešto što je dragocenije od novca«, odgovorila je Rut. »Kao što je odlazak u crkvu svake Subote i upoznavanje novih istina kao što je Deset zapovesti i kako ih je Bog lično napisao, to smatram da je važno.«

Uskoro je Rut bila spremna da se potpuno posveti Bogu i bila je krštena. Kada su njene kolege saznale da je ozbiljna u svojoj novoj veri, okrenuli su se protiv nje. »Promenila si se«, neki su joj rekli. »Ne mogu više da radim sa tobom«, rekao je drugi. Bez obzira na sve, njen šef je i dalje vrednovao njen rad i dozvolio joj da ima slobodnu svaku subotu.

»Mnoge stvari su se promenile u mom životu«, objašnjava Rut. »Način na koji razmišljam, moje navike, moji odnosi sa ljudima, sve. Pre nego što sam se krstila bila sam tvrdoglava, ali sad sam mnogo osećajnija i spremnija da saslušam i prihvatim tuđe mišljenje.«

Heliovo traganje

Rut je jedna od mnogobrojnih južno-američkih doseljenika u Japan. Helio je takođe bio u potrazi za boljim životom. On iznosi svoju životnu priču:

»Moj otac, japanski doseljenik u Brazil, bio je budista. Moja majka, takođe, japanskog porekla, odgajana je kao rimokatolkinja. Kada sam imao 14 godina, moj otac je umro od tuberkuloze. Čeznuo je da bude izlečen, i možda zato nije odbacivao hrišćanstvo. Molio se svakog dana.

Imao je malu časovničarsku radnju, a posle njegove smrti, trebalo je da ja preuzmem radnju. Bilo je teško prihvatiti njegovu iznenadnu smrt i odjednom postati onaj koji zarađuje hleb. Počeo sam da čitam Bibliju i zapazio jedan stih: »Isus mu reče: Ja sam Put i Istina i Život; niko neće doći k Ocu do kroza Me.« (Jovan 14,6).

Život je bio težak. Kada sam napunio 26 godina, otišao sam u Japan, ali prilike su postale još teže. Imao sam velike probleme sa bolom u leđima i potrošio sam silan novac tražeći lek, ali ništa nije pomagalo. A onda se moj trogodišnji brak raspao.

Novi pravac

Moj život nije imao nikakvu budućnost, dok nisam u fabrici u kojoj sam radio upoznao jednog adventistu. Ono što me je kod Silvija privuklo bila je njegova vedrina i dobro raspoloženje u svim okolnostima, iako je patio od teških bolova koji su nastali posle automobilske nesreće. Znao sam šta znači bol, zato sam se divio Silviju.

Bio sam vernik jedne japanske duhovne sekte koja se zove Mahikari. Verovali smo u boga svemira i boga Zemlje. Svaki put kad god bih se klanjao tim bogovima, setio bih se stiha iz Jovanovog Jevanđelja 14,6. i pitao se gde je Isus Hristos.

Nekoliko meseci pošto sam ga upoznao, Silvije me je pozvao u svoju crkvu. Postali smo dobri prijatelji, i Silvije mi je govorio o Isusu i o tome kako On može da promeni moj život. Samo zbog Silvijevog svedočanstva, želeo sam da još više upoznam adventiste. Počeo sam da odlazim redovno u crkvu sa Silvijem i počeo da proučavam Bibliju sa pastorom Nedugo zatim, bio sam kršten.

To je bilo pre 10 godina, a danas sam literarni evanđelista. Takođe vodim novoformiranu adventističku crkvu u gradu Jaizu. Oženjen sam Japankom, adventistkinjom, koja radi kao

medicinska sestra. Imamo i dvogodišnje dete. Zahvalan sam Bogu koji je vodio i oblikovao moj život.

Hiljade južnoamerikanaca japanskog porekla žive i rade u Japanu. Vernici tamošnje adventističke crkve pokušavaju da dopru to tih ljudi, kao što su Rut i Helio. Jedan od projekata trinaeste Subote obuhvata izgradnju međunarodnog evanđeoskog centra u Japanu. Hvala vam što podržavate misiju Hrišćanske adventističke crkve. 🌐

Brze činjenice

- Japan se nalazi u severnom Pacifiku, blizu obale Rusije i korejskog poluostrva. Japan zauzima 377.944 km², i sastoji se od 4 glavna, veća ostrva i više od 4.000 manjih ostrva.
- Sa populacijom većom od 37 miliona stanovnika, oblast glavnog grada Japana Tokija je najveća gradska oblast na svetu.
- U Japanu živi više od 50.000 ljudi starijih od 100 godina.
- U Japanu ima više kućnih ljubimaca nego dece.

Iz smrti u novi život

JAPAN | Maj 16

Masaki

Kao pogrebnik, svaki dan okružen sam smrću. Pripremam tela za sahranu. Godinama sam posmatrao ljude kako tuguju zbog smrti svojih milih i kako prolaze kroz religijske ceremonije da bi osigurali pokojniku miran i brz prelaz iz ovog života u sledeći.

Strah od duhova

Japan je sekularna država, ali većina ljudi kroz molitve poštuje svoje pretke, ceremonije i bogoslužbene rituale. Većina ljudi veruje da duh pokojnika ne odlazi neposredno u zagrobni život posle smrti, nego prebiva u svom bivšem domu i do sedam sedmica posle smrti. Porodica izbegava da napusti dom, plašeći se da će to naljutiti duha njihovog preminulog. U toku tog vremena, porodica obavlja ceremonije za koje veruju da će pomoći preminulom da se preseli u sledeći domen reinkarnacije. Ožalošćeni plaćaju sveštenika da obavi ceremoniju u kojoj njihovom

preminulom, on daje novo ime koje će mu obezbediti ulazak u zagrobni život. Tek tada, njegov duh može da napusti svoj stari dom i ode u zagrobni život da bude reinkarniran kao čovek ili životinja, ili čak insekt u zavisnosti od dela koja je ta osoba činila u svom prethodnom životu. Ljudi moraju da podnose mnogobrojne životne cikluse, pre nego što konačno učine dovoljno dobrih dela da zasluže raj.

Kojim putem posle smrti?

Dok sam posmatrao sveštenike različitih religija kako obavljaju pogrebne ceremonije, zapazio sam da je na većini sahrana prisutna velika tuga i žalost, ali hrišćani ublažavaju svoju tugu nadom. Oni izgleda da veruju da će ponovo videti svoje mile i drage. Takvu nadu nema većina ljudi.

Počeo sam da posmatram hrišćane mnogo pažljivije, proučavajući razlike između njihovog verovanja i onoga što sam znao iz detinjstva. Hrišćani se suočavaju sa smrću u duboko ukorenjenoj veri u svog Boga. Njihovi pastori pokazuju veliko saučešće prema porodici preminulog i govore o nadi da će ponovo videti svoje preminule mile i drage.

Jednog dana bio sam zadužen za sahranu u adventističkoj crkvi. Kada su moje pripreme bile gotove, seo sam na klupu u praznoj crkvi i dozvolio da me ispuni spo-

koj svetilišta. Razmišljao sam o vremenu kada mi je smrt bila najbliža, kad sam se davio u okeanu ili kada sam mogao da poginem u strašnoj nesreći sa motorom. Dok sam se prisećao tih iskustava, bliskih susreta sa smrću, bio sam iznenađen što umesto da osećam strah, ja sam osećao duboki mir i spokoj. Osećao sam u tom trenutku da nisam sam.

Nekoliko noći kasnije, sanjao sam o Isusu. Probudio sam se razmišljajući o Njemu i nisam mogao ponovo da zaspim. Sledećeg jutra otišao sam da posetim adventističkog pastora. Razgovarali smo o Bogu. Pastor me je uveravao da Isus želi da bude deo mog života. Tražio sam od pastora da mi pomogne da naučim osnovna hrišćanska načela. Počeli smo od osnovnih, jer ništa nisam znao. Bio sam željan da saznam kako hrišćanska vera svojim sledbenicima može da pruži takvu nadu.

Bio sam zadivljen saznanjem da je to isti Bog koji je stvorio Zemlju, došao na Zemlju da živi i umre da bi pala ljudska bića mogla da žive sa Njim kroz svu večnost. Nikada nisam čuo za toliku ljubav!

Razmišljao sam o grešnim postupcima koje sam činio i obradovao sam se kada sam shvatio da sve što treba da učinim je da tražim od Isusa Hrista da mi oprost grehe i da me prihvati kao svoje dete. Molio sam se svojom prvom molitvom Bogu Stvoritelju i On je moje srce ispunio mirom i radošću, koje nikada ranije nisam iskusio.

Širiti veru

Nisam bio siguran kako da pristupim svojoj porodici sa svojom novom verom, tako da u početku nisam ništa govorio. Uskoro sam shvatio da ne moram ništa da im govorim; oni su videli promene u mom životu, radost koja je obasjavala moje lice i moje ponašanje.

Primitili su da sam prestao da pijem alkohol i uočili kako moje loše navike nestaju.

Na moje iznenađenje, porodica me je podržala. Došli su na moje krštenje i radovali se mojoj novootkrivenoj veri u Boga. Moje kolege i prijatelji takođe su primetili promene i pitali me šta se to dogodilo. Rekao sam im da sam upoznao živog Boga, Isusa Hrista, i da sam prihvatio Njegov dar spasenja.

Sada kada vodim pogreb nekome ko nije hrišćanin, želim da ožalošćena porodica primeti razliku u mom životu. Neki ljudi uočavaju razliku i pitaju me šta je to što pokreće takve promene. Kažem im da sam hrišćanin i da mi je Bog dao mir. Nastavljam da proučavam Bibliju tako da mogu da odgovorim ljudima, koji me pitaju za veru i da uvek budem spreman da ohrabrim i utešim tužne porodice koje svaki dan srećem. 🌍

Misionske informacije

- Japan je jedna od zemalja u kojoj je teško zadobijati ljude za Hrista. Kultura sprečava ljude da dopru i šire svoju veru na druge ljude.
- Japanski narod je duboko tradicionalan. Japanci se osećaju obaveznim da poštuju drevne verske praznike, uključujući i obožavanje predaka. Ali oni nisu duboko religiozni.
- Samo 4% Japanaca su hrišćani, a samo 1 osoba na svakih 8.361 stanovnika je hrišćanin adventista.
- Za više informacija o adventističkim hrišćanima u Japanu gledajte priče iz Misionskog reflektora na veb-sajtu: www.missionspotlight.org.

Božanski susreti

Tang Jue i Zang Vei

Dok je držala svog šestogodišnjeg sina za ruku Tang Jue nije očekivala ništa neobično, u toku uobičajenog hoda od svog doma do obližnje pijace. Nije mogla ni da očekuje da će doživeti božanski susret.

Tang Jue je verovala u Boga i nedeljom se sastajala sa drugim hrišćanima, ali u ovom trenutku razmišljala je šta treba da kupi na pijaci. Dok je tako koračala ulicom, dva čoveka koji su delovali vrlo ljubazno prišli su joj.

»Znate«, rekao je prvi od njih, »Svetkovanje nedelje ne potiče iz Biblije.« Držao je Bibliju u rukama i pokazivao začuđenoj Tang Jue tekstove o sedmom danu, danu za odmor, o Suboti. Rekao joj je da na Internetu proveri koji je zapravo Božji dan.« A onda je drugi čovek rekao Tang Jue da je Isus bio na ovom svetu da nam pokaže Svog Oca i da je Crkva koja slavi Subotu zaista prava Božija crkva. Tada su podjednako brzo, kako su došli, nestali u gužvi među ljudima na pijaci.

Pronalaženje crkve

Zadivljena ovim čudnim i brzim susretom, Tang Jue otišla je kući i počela da traži odgovore na Internetu na pitanja koja su stranci postavili. Na svoje izne-

nađenje naišla je na jedan zadivljujući veb-sajt na kineskom jeziku, koji je jasno govorio da je Subota sedmi dan, Božiji dan od odmora. Taj sajt je takođe nudio biblijska proučavanja. Saznala je da iza veb-sajta stoji služba Hrišćanske adventističke crkve koja se zove »Zadivljujuće činjenice« i pitala se da li negde u njenoj okolini postoji adventistička crkva koju bi mogla da poseti.

Posle malo istraživanja, Tang Jue bila je srećna što je pronašla adventističku crkvu u svom gradu. Verovatno ima nešto posebno u toj crkvi, mislila je u sebi. Naredne Subote je otišla crkvu. Očekivala je da vidi onu dvojicu ljudi koji su joj prišli na ulici, ali nije ih bilo. Zapravo nikada ih više nije ni videla.

Tang Jue je nastavila da odlazi u adventističku crkvu verujući da je pronašla svoj duhovni dom. »Ova crkva uči ono što Biblija govori«, kaže Tang Jue. »Veoma se razlikuje se od druge crkve. Verujem da je ono što adventisti uče istina, i da Isus uskoro dolazi.« Tang Jue nastavlja da redovno odlazi na bogoslužjenja u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi, koja se održavaju u jednom stanu u jednom gradu u centralnoj Kini.

Susret sa Zang Veiom

Zang Vei nije bio običan građanin. Pošto je bio odgovoran i pouzdan dok je bio u kineskoj vojsci, postao je seoski vođa. Na kraju u potrazi za boljim životom dolazi u veći grad u kome je mogao lakše da nađe posao.

Jednog dana, dok je išao ulicom, nešto je privuklo njegovu pažnju – bila je to muzika koja je dopirala iz prizemlja jedne velike zgrade. Provirujući kroz prozor video je ljude koji pevaju.

Uskoro je neko došao do njega i pozvao ga da uđe u stan. Iako malo uzdržan da odmah uđe u zgradu, ipak radoznao da vidi više, Zang Vei je ušao u adventističku crkvu u kući.

Primitivši da nekoliko ljudi u rukama drži neku knjigu, zatražio je da pogleda i on tu neobičnu knjigu. Adventisti su radosno razgovarali pokazujući mu najpoznatije biblijske tekstove i molili se sa njim na kraju službe.

Zang Vei je nastavio da često posećuje kućnu adventističku crkvu. Jednog dana, slušao je o zdravstvenim životnim navikama, uključujući i ishranu. Vernici su mu objašnjavali biblijsku podelu na čiste i nečiste životinje, tj. za one koje jesu i one koje nisu za ishranu. Tada mu je rečeno da svinje nisu životinje za ljudsku ishranu. Smatrajući da adventisti greše u ovom pitanju, Zang Vei je odlučio da izvrši jedan mali eksperiment.

Eksperiment sa svinjom

Mnogi ljudi radili su na istom gradilištu sa Zang Veiom. Kompanija koja je brinula o ishrani radnika ponekad bi kupila dosta svinjskog mesa da nahrani radnike. Jednog dana, kada je svinjetina bila na meniju, Zang Vei je neprimetno otišao do improvizovane kuhinje da se uveri da li je svinja zaista nečista, kao što Biblija kaže.

Gledajući da ga niko ne primeti, Zang Vei je uzeo nož i zasekao trbuh kupljene svinje. Šokiran i zgađen onim što je video, nikada više nije okusio svinjsko meso. Nedugo zatim, Zang Vei je prihvatio sve biblijske istine, koje je naučio u adventističkoj crkvi u kojoj je uskoro bio kršten.

Posle svog krštenja Zang Vei se vratio u svoje rodno selo i otvorio adventističku kućnu crkvu sa samo jednim članom – samim sobom! Ali uskoro je počeo da

razgovara sa svojim bližnjima o stvarima koje je saznavao iz Biblije, i uskoro je crkva počela da raste. Danas okrug u kome Zang Vei živi ima šest adventističkih crkava, a tri okolna okruga imaju crkve zahvaljujući molitvama i moćnom svedočenju Zang Veia.

Deo vaših darova trinaeste Subote ići će na osnivanje novih kućnih crkava širom Kine. Mnogo vam hvala za vašu velikodušnu podršku! 🌍

Brze činjenice

- Kina ima populaciju veću od 1,4 milijarde ljudi – svaki peti stanovnik naše planete je Kinez, što čini ovu zemlju najnaseljenijom na svetu.
- Tradicionalne religije u Kini su konfučijanizam, daoizam, i budizam. Godine 1949. kineska komunistička vlada je zvanično zabranila organizovanje religije, ali u prethodnim godinama, neki zakoni su postali mnogo blaži.
- Malo hrišćana živi u Kini, a mnogi su bili zatvarani zbog svoje vere u vreme najtežih godina koje su prohujale u ovoj zemlji.

Zakopana Biblija

KINA | Maj 30

Pastor Vang Veo*

* Nije njegovo pravo ime

»Za vreme kineske kulturne revolucije bilo je veoma opasno imati Bibliju. Neko koga smo poznavali mogao je da nabavi jednu. Pošto je to bila retka i veoma dragocena knjiga, taj čovek je želeo da je podeli sa što više ljudi. Tako je pažljivo raskomadao Bibliju i dao jednu ili dve biblijske knjige različitim adventističkim porodicama. Naša porodica je dobila Prvu i Drugu knjigu Samuilovu. Ove delove Biblije čitali bismo uvek iznova, vodeći računa o svakoj reči. Kao dete, uživao sam u mnogim uzbudljivim pričama koje su se nalazile u tim dvema knjigama. Moj stariji brat je znao da piše, tako da je ručno prepisivao ove dve knjige da bi ih podelio sa nekim.«

Nekoliko godina kasnije, neko je pronašao veoma malu Bibliju koja je bila stavljena u plastičnu kesu i zakopana u zemlju. Zbog slabog vida, čovek nije mogao da

čita, tako da je tu Bibliju dao meni kada sam napunio 18 godina. Bio sam veoma uzbuđen! U mojim rukama stajala je celokupna Biblija, po prvi put u mom životu.

Skupoceni dar

Ova »podzemna« Biblija postala mi je veoma dragocena, i pročitao sam je od prve stranice do zadnje više od 10 puta. Proveo sam dosta vremena proučavajući je, obeležavajući važne tekstove i zapisujući neke svoje misli. Sećam se kada sam bio mali, da mi je prababa govorila o Noju, ali sada sa 18 godina čitao sam o Potopu po prvi put. Dok sam čitao Bibliju, počeo sam da shvatam o čemu ova knjiga govori. Saznao sam o Isusu i Njegovim učenjima i otkrio istine zakopane u njoj. Što sam je više čitao to mi je sve zanimljivija postajala.

Dve godine kasnije posetio sam jednu oblast u kojoj većina ljudi nije znala ništa o Bibliji. Bio sam više puta pozivan da se obratim različitim grupama u domovima ljudi. Pokazivao sam im svoju malu Bibliju i delio sa njima ono što sam iz nje naučio. Kako se Božja reč širila, bio sam pozivan da govorim u mnogim domovima.

Dok sam tako svedočio, primetio sam da su mladi ljudi posebno zainteresovani. Bili su tako željni da saznaju što više, tako da sam ispisao preko 1.000 biblijskih tekstova i dao im da nauče. Uvideo sam da je ovo za njih bio odličan način da nauče priče iz Biblije.

Misionske informacije

- Godine 1888. Avram Laru, star 65 godina bio je prvi adventista koji je odneo Jevanđelje u Kinu. 14 godina radio je i bio toplo i dobro prihvaćen među Kinezima.
- Džejkob N. Anderson i Ema Anderson Tompson zvanično su bili prvi misionari poslani u Kinu od strane Hrišćanske adventističke crkve. Radili su u toj zemlji od 1902. do 1909. godine.
- Adventistička medicinska-misionarska služba otpočela je svoje delovanje 1903. godine, pošto je na zasedanju Generalne konferencije pismo Džejkoba Andersona pročitano prisutnim delegatima. Kao rezultat, 4 lekara i 2 medicinske sestre vernici Hrišćanske adventističke crkve poslani su da u toku te godine otpočnu prvi medicinski misionarski rad u toj zemlji.

»Čekala sam neko vreme...«

Od 1990. dopuštene su nam religiozne slobode, a sad imamo i nekoliko adventističkih crkvenih zgrada u Kini. Jedna crkva nalazi se blizu jedne velike fabrike. Vlasnica fabrike je prijateljica Crkve. Jednog dana poveo se razgovor veri u Boga, o Bibliji, i o tome šta znači biti adventistički hrišćanin.

Ova poslovna žena bila je zadivljena i rekla je svojoj prijateljici adventistkinji: »Vi imate dobru crkvu. Vaše doktrine zaista mogu da pomognu ljudima, da li bi volela da se obratiš mojim zaposlenima?« Adventistkinja je za trenutak razmislila, jer se osećala nesigurnom – svi zaposleni su nevernici, štaviše ateisti.

Posle izvesnog vremena, ova poslovna žena ponovila je poziv. »Čekala sam neko vreme, zašto nikog nisi poslala?« Vernici

Crkve shvatilis u da je ovo bila prilika i obavestili su pastora o ovome.

Kada je adventistički pastor stigao u fabriku, vlasnica je pozvala sav rukovodeći kadar na sastanak. Pastor je govorio o Isusu i Njegovim učenjima, i propoved je bila dobro prihvaćena. »Ovo je zaista dobra poruka i može da pomogne našim zaposlenima da imaju bolji, pozitivniji život. Zašto ne biste ponovo došli i obratili se, ali sada svim zaposlenima?«

Fabrički evangelizam

Datum je bio dogovoren i pastor je ponovo došao. Oko 60 zaposlenih dobrovoljno je došlo na sastanak i bili su oduševljeni pastorovom propovedi. Posle ovog sastanka, vlasnica fabrike pozvala je pastora da dva puta mesečno govori pred svim zaposlenima. Posle 6 sastanaka u fabrici, 30 zaposlenih prihvatilo je Isusa za svog Spasitelja.

Adventistička crkva u decembru je organizovala veliku evangelizaciju u fabrici na kojoj je bilo prisutno oko 200 ljudi, jer je vlasnica fabrike pozvala sve svoje poslovne partnere sa kojima saraduje da dođu i prisustvuju seriji predavanja. Kada su bili zajedno na skupu, neki drugi poslovni ljudi primetili su razliku u ponašanju osoblja ove blagoslovene fabrike.

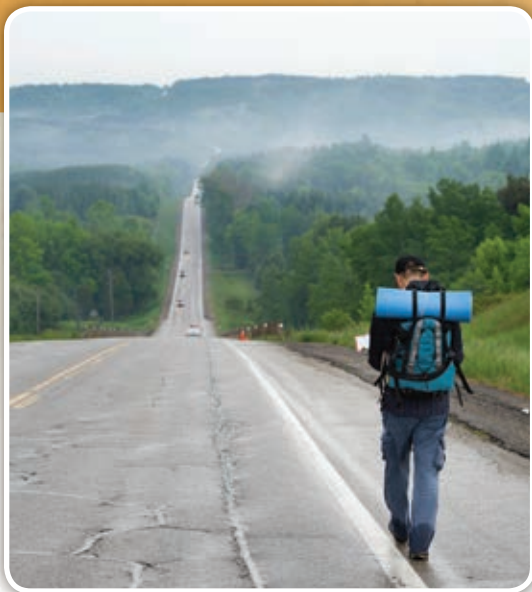
»Pošto tvoji zaposleni veruju u Boga i veoma su kulturni u ophođenju i ponašanju, i veoma ljubazni i prijatni, mi želimo da ohrabrimo i svoje radnike da to čine«, rekli su drugi poslovni ljudi, njene kolege iz drugih firmi. Sada, adventistički pastor-svake nedelje održava redovno sastanke sa zaposlenima i u drugim fabrikama.

Mlada poslovna žena, vlasnica fabrike počelaje da redovno dolazi u adventističku crkvu u kojoj je toplo prihvaćena, i planira da uskoro bude krštena sa 30 svojih zaposlenih. 🌍

U potrazi za mirom – deo 1

KINA | Jun 6

Tan Juen

Tan je odrastao u malom gradu u južnoj Kini. Pošto je bio stidljiv, bilo mu je teško da razgovara sa drugima i osećao se često veoma usamljen. Mislio je da je religija neko praznoverje, pa ipak osećao je duhovnu prazninu. Jednog dana odlučio je da krene u hodočašće u potrazi za mirom.

Putovao je u udaljeni grad, u kome je sreo hrišćanskog pastora, koji ga je upoznao sa osnovnim biblijskim učenjima. Nekoliko dana, ova dva čoveka proučavali su Bibliju, i Tan je osetio da ga biblijski Bog privlači. Međutim, odlučio je da dalje istražuje pre nego što se posveti filozofiji, tako da je nastavio svoju potragu.

Da li će ikada više videti Taoa ili će čuti da je ovaj član bande poginuo u nekoj tuči?

Dva meseca kasnije, Tan se vratio sa svog putovanja, sa željom da sazna što više o Bogu. Pastor mu je pomogao da nađe posao, i tako su mogli da nastave proučavanje Biblije. Sada je Tanovo srce bilo taknuto i odlučio je da postane hrišćanin. Tan je želeo da radi za Boga. Saznao je da se duhovna predavanja održavaju u jednom udaljenom gradu i odlučio da otputuje tamo. Kada je zaradio malo novca, seo je na voz, ali većim delom je pešačio. Trebalo mu je oko mesec dana da stigne do svog odredišta.

Tan je u tom gradu ostao nekoliko meseci, a radio sa jednim hrišćaninom.

Onda je odlučio da se vrati u svoje rodno mesto da širi Jevanđelje sa svojom porodicom i prijateljima.

Dom u kome nije dobrodošao

Kada je došao u svoje selo, počeo je da širi svoju veru, ali seljani nisu bili željni da ga slušaju. Neki su odbacili njegovu poruku, a drugi ga ismejivali. Tan je postio i molio se. »Bože zar nema nikog ovde ko bi slušao?« Tan nije našao nikog, osim lokalnog siledžiju koji se zvao Tao Jeh.

Tao Jeh je pripadao kriminalnoj grupi koja je terorizovala grad. Četiri člana iz ove bande bili su u zatvoru, dok je jedan bio ubijen za vreme nekih njihovih nasilnih akcija. Iako je Tao imao reputaciju prekaljenog kockara, siledžije i alkoholičara, Tan je razgovarao sa njim o duhovnim stvarima i ponudio mu da se moli za njega. Na te reči, Tao se samo nasmejao i rekao da ako ikada bude imao potrebu za Bogom da će mu javiti.

Potreba za molitvom

Niko ne želi da me sluša, razmišljao je Tan. Odlučio je da napusti ovo mesto i pronađe neke vernike sa kojima bi mogao da proučava. Kad je krenuo, Tao ga je video i krenuo sa njim. Dok su ova dvojica ljudi išli putem, Tan je osetio potrebu da se moli za Taosa. Tao je pokušao da odbije Tanov zahtev da se za njega moli, ali je na kraju, ipak, popustio. Zastali su pokraj puta i Tan se molio.

Pre nego što su nastavili put, Tan je dao Taosu malu Bibliju, nadajući se da će je čitati. A onda su se pozdravili. Tan se pitao da li će ikada više videti Taosa ili će čuti da je ovaj član bande poginuo u nekoj tuči?

Tan se uputio prema velikom gradu za koji je čuo da u njemu postoji aktivna grupa hrišćana. Kada je stigao u grad, bio je upozoren da bi trebalo da se vrati u svoju rodnu provinciju ili rizikuje da bude uhapšen. Iako je kupio voznu kartu za svoje mesto, Tan je odlučio da ostane i pokuša da nađe hrišćane o kojima je slušao.

Nabavio je plan grada i počeo svoju potragu. Pronašao je adventističku crkvu i upoznao pastora Šoha i nekoliko mladih ljudi koji su studirali da postanu laici vođe crkve. Tan je bio oduševljen kada ga je pastor Šoh pozvao da ostane i proučava Bibliju.

Tan nije planirao da dugo ostane, ali pošto ga niko nije vratio kući, ostao je i proučavao. Dok su stariji pastor i on zajedno proučavali Bibliju, Tan je saznavao nove istine o Bogu. Saznao je za Subotu, ali je smatrao da je nedelja dan od odmora, jer drugi hrišćani svetkuju nedelju. Zašto je ova grupa svetkovala Subotu?

(Nastavak sledeće sedmice)

U potrazi za mirom – deo 2

KINA | Jun 13

Tan Juen

(Nastavak od prošle sedmice)

Strpljivo je pastor Šoh proučavao i molio se sa Tanom. Tan se takođe molio, tražeći od Boga da mu otkrije svoje istine. Malo-pomalo, Bog je otvarao Tanov um za ono što je učio iz Biblije i davao mu snagu da to prihvati.

Tan je ostao i proučavao sa pastorom Šohom sedam meseci. U tom razdoblju bio je kršten i potpuno sebe posvetio radu u Božijem delu. Pastor Šoh je poslao Tana da radi na širenju Jevanđelja u obližnjem selu u kome je živela mala grupa vernika.

Iznenadenje

Jednog dana Tan je otvorio vrata svoje sobe, jer je neko pokucao na njih, i na svoje iznenadenje ugledao Taoa. »Morao

sam da te pronađem, želim da upoznam tvog Boga«, rekao je Tao.

Potpuno zatečen i iznenađen, Tan je pozvao svog gosta da uđe. U toku razgovora saznao je da tri dana pošto su se njih dvojica rastali, Tao i njegova kriminalna grupa naletelaje na jednog čoveka koji je bio vođa moćnije bande. Tao je nekako uspeo da pobegne, ali mu je narednog dana neko dojavio da ga ona druga banda traži da ga ubije. Uzrujana Taova majka preklinjala ga je da napusti njihovo mesto.

Dok je pakovao svoje stvari i spremao se za put, Tao je pronašao Bibliju koju mu je Tan dao. Uzeo je i nasumice otvorio i počeo da čita. Biblija se otvorila na Jevanđelju po Mateju 6. poglavlje stihovi 25-34: »...Ne brinite se za

---

»Morao sam da te pronađem... Želim da upoznam tvog Boga.«

život svoj... Nego išтите najprije carstva Božijeg... Ne brinite se, dakle, za sutra... Dosta je svakom danu zla svojega.« Tao se setio mira koji je Tan imao i zaželeo je da upozna Boga kao što je to Tan učinio. Tako da je odlučio da kupi kartu u jednom pravcu i potraži svog hrišćanskog prijatelja.

Od bande do Boga

Tan je upoznao Taou sa pastorom Šohom. Pastor Šoh je pomogao Taou da pronađe posao, a uveče su svi zajedno proučavali Bibliju. Tao je gutao Božije istine i ubrzo je prihvatio Hrista za svog ličnog Spasitelja i bio kršten. Sada je nova želja buknila u Taovom srcu. Želeo je da postane biblijski radnik.

Odlučio je da se vrati u svoj dom i širi svoju novu veru među ljudima. Njegov prvi obraćenik bila je njegova majka koja je uvidela duboke promene u životu svog sina. Ali samo nekoliko ljudi bilo je zainteresovano da ga sluša. Taova majka se plašila da će njegov povratak uticati da se vrati na svoj prethodni život. Ona ga je pozivala da se vrati u grad i nastavi pro-

Misionske informacije

- Kina je primila deo prvih darova trinaeste Subote 1912. godine namenjen izgradnji smeštaja za misionare. U narednih 35 godina, Kina je primila 19 puta dar trinaeste Subote za transport novih misionara, za njihova evanđeoska polja i misionska delovanja, za izgradnju škola, izdavačke kuće i nekoliko medicinskih ustanova.
- Delo u Kini je brzo napredovalo u početnim godinama. U jednom izveštaju iz 1915. godine piše da je 11.000 časopisa i 3.000 traktata prodato u jednoj oblasti, navodeći zahtev da misionari dođu u gradove i naselja da šire Božju reč.
- Pored ogromnog broja stanovnika koji žive u Kini, milioni Kineza žive u zemljama širom sveta.
- Kineski mandarinski jezik je najrasprostranjeniji jezik na svetu.

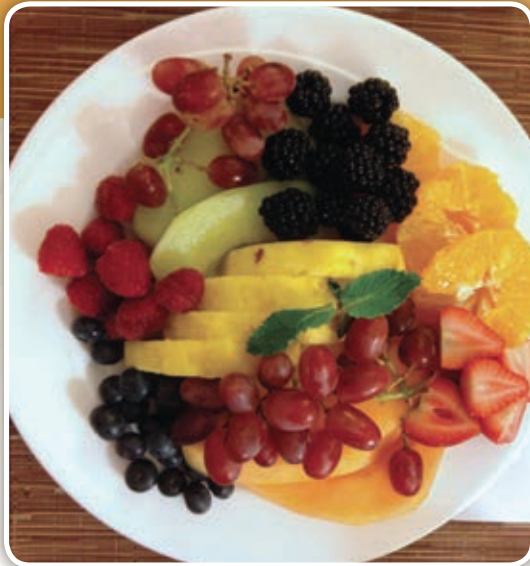
Naši darovi pomoći će osnivanju kućnih crkava u 16 najvećih kineskih gradova.

učavanje, Ali Tao joj je objasnio da ga je Isus zauvek promenio.

Posle nekog vremena, Tao se vratio u grad da nastavi započetu obuku. On zna da je samo Božjom milošću još uvek živ i da Božijom milošću želi da nastavi da živi i svedoči za Boga. I Tan i Tao zahvalni su Bogu kako ih je vodio i nastavljaju da šire svoju veru kao pastori laici u južnoj Kini.

Ovog tromesečja deo darova trinaeste Subote biće upotrebljen za osnivanje kućne crkve u nekim od kineskih najvećih gradova. Hvala vam što velikodušno podupirete ove izuzetne misionske aktivnosti. 🌍

Novi život

TAJVAN | Jun 20

Li, Fong Lan

Primer života

Većina od nas koji pohađamo program Novi početak nismo hrišćani. Slavili smo svoje pretke ili različite idole. Ali, saznala sam da su tri hrišćanina upisala tečaj. Uхватила sam sebe kako ih pažljivo posmatram. Zapazila sam da izgledaju smireno i srećno. Iako nisu primali velike nadoknade za svoje poslove, bili su očigledno posvećeni onome što su radili. Bila sam duboko dirnuta njihovim primerom. Počela sam da se pitam koji to Bog čini da Njegova deca budu tako radosna i posvećena služeći Mu. Želela sam mir koji su ovi hrišćani imali i kojim su zračili, i želela sam da moja majka takođe iskusi ovaj mir i pored svog lošeg zdravstvenog stanja. Odlučila sam da saznam što više o tom Bogu, tako da bi i moja majka imala priliku da Ga upozna.

Novi početak

Pitala sam jednu ženu hrišćanku da mi pomogne da razumem hrišćanskog Boga. Počele smo da zajedno proučavamo Bibliju, i uskoro sam shvatila da je Bog na Nebu, pravi živi Bog. Shvatila sam da proslavljanje idola nije bilo ništa više od obične porodične tradicije. Idoli koje smo slavili nisu mogli ništa da učine za nas. Oni nisu nudili nadu za budućnost. Bila sam zadivljena saznanjem da je hrišćanski Bog ne samo moćan, već i pun ljubavi prema svom narodu. On je nudio nadu u večni život u svom Sinu Isusu. Na kraju sam shvatila šta znači ljubav i praštanje. Mi volimo i praštamo jedni drugima ne zato što to treba tako da činimo, već zato što nas Bog voli i prašta nam. To ima smisla.

Što sam više upoznavala Boga, sve više sam bila ubeđena da treba da postanem hrišćanka, adventistička hrišćanka. Pa ipak, lomila sam se da donesem odluku da sledim Njegova učenja i da se krstim. Međutim, Bog me je vodio do ljudi koji su mi pomogli.

Moja majka bila je bolesna i nije mogla doći bude prisutna na mom krštenju, ali pozvala sam svog supruga i oca da dođu. Oni su podržali moju odluku, iako su rekli da je u potpunosti ne razumeju.

Prevrtala sam televizijske kanale jednog dana. Obično, ne obraćam često pažnju na TV reklame, ali ova je privukla moju pažnju. Neki čovek govorio je o zdravom načinu života i svim činionicima koji se u to uklapaju. Pozivao je gledaoce da saznaju više informacija o zdravstvenom programu koji se zove NOVI POČETAK.

Odmah sam znala da je mojoj majci potrebno ono što ovaj program najavljuje. Nedavno je imala dve operacije raka i trebalo je da živi što je moguće zdravije. Pozvala sam telefonski broj sa ekrana i dobila sam adventističku bolnicu na Tajvanu. Upisala sam i majku i sebe na zdravstveni tečaj Novi početak.

Našla sam ono što mi je trebalo u programu koji se bavio celokupnim zdravljem, uključujući ishranu, vežbanje, razmišljanje, molitvu. Posle dve sedmice moj život se u mnogo čemu promenio. Osećala sam se mnogo živahnije i jače.

Međutim, moja majka nije otkrila ono što je meni izgledalo toliko očigledno. Bila je bolesna i ubeđena da se njen život primakao kraju. Odbijala je promene koje bi mogle da učine njen život podnošljivijim. »Ja sam stara i živela sam godinama na ovaj način«, rekla je. »Zašto bih se sada menjala?«

Brze činjenice

- Tajvan je mala, ali visoko industrijalizovana ostrvska zemlja koja se nalazi istočno od Kine. Zvanični jezik na Tajvanu je mandarinski kineski.
- Budizam je najrasprostranjenija religija.
- Dok su plemena koja žive u planinskom delu Tajvana prihvatila hrišćanstvo, sa druge strane hrišćanska vera se bori da stekne uporište među etničkim Kinezima na Tajvanu.
- Jedna osoba na 25.000 ljudi je adventista na Tajvanu.

Majčina odluka

Dosta sam razgovarala sa svojom majkom o tome da preda svoj život Bogu, ali rekla je da nije zainteresovana. A onda se njeno zdravstveno stanje pogoršalo, i shvatila je da će njen život uskoro biti završen. Postala je prijemčivija za moje reči. Brinula sam se o njoj sve vreme, vodeći računa da ima kvalitetnu, zdravu hranu, da bude na svežem vazduhu i suncu svaki dan i da pešači kad god je imala prilike. Ali njena bolest je uznapredovala, ona je nastavila da slabi.

Jednog dana stenjala je u bolovima. Klekla sam pored njenog kreveta i tiho se pomolila. Znala sam da neće još dugo živeti, ali nisam želela da bude izgubljena za svu večnost. Molila sam se da Bog pošalje svog Duha da otvori njeno srce. Pre nego što sam završila molitvu, moja majka me je pitala koji je dan bio. »Danas je sreda majko«, odgovorila sam. »Onda želim da budem krštena u petak«, naglasila je majka. Stajala sam pored nje gledajući je iznenađeno. »Da li sam zaista čula ono što mi se učinilo da čujem? Da li je Bog tako brzo odgovorio na moju molitvu?«

Majka i ja smo provele naredna dva dana razgovarajući o Bogu i Njegovoj ljubavi. U petak sam pomogla da bude odvezena u sanatorijum u kome je mogla da se krsti. Kakva radost je bilo posmatrati stari život moje majke kako biva urođen u vodu iz koje je izašla u novi hrišćanski život. Posvetila sam se radu u Božijem delu u misionskoj-medicinskoj službi, šireći Božiju ljubav

na svakog koga upoznam. Moja majka je umrla mesec dana kasnije. U mojim očima mešale su se suze žalosti i radosti, jer sam znala da ću je ponovo videti u danu vaskrsenja.

Novi posao

Posle smrti moje majke posvetila sam se svom novom poslu medicinskog misionara, pomažući drugima da razumeju načela NOVOG POČETKA, koja su meni tako mnogo pomogla. Obilazim ljude u njihovim domovima i odgovaram na pitanja o zdravstvenim temama. Ako neko hoće da proučava Bibliju, postaram se za to. Ja sam volonter, tako da je moja plata ona radost koju vidim na licima ljudi, znajući da me je Bog upotrebio da utičem na promenu u njihovim životima.

Mož otac je takođe otpočeo program NOVI POČETAK, a i moj suprug sledi njegove principe sa mnom. Smršao je 13,6 kg. Ja hrabrim svog supruga i oca da se zdravije hrane, da fizički vežbaju, da budu na svežem vazduhu i suncu i da imaju poverenje u Boga. Nadam se da će jednog dana prihvatiti Hrista zasvog Gospoda, dok posmatraju i uviđaju razlike koje je Bog učinio u mom životu. Znam da ću ponovo videti svoju majku, a želim da ona vidi mog oca čim otvori svoje oči kada Isus bude došao. Duh Sveti ima dosta posla u životu mog oca. On nije srećan što sam napustila stare običaje slavljenja predaka. Kada porodica dođe na groblje da se pomoli za moju majku ili nekog našeg pretka, svi u rukama drže štapiće od tamjana. Ja idem na groblje sa njima, ali odbijam da se molim za mrtve i da nosim štapiće tamjana. Otac tada postaje ljut, jer veruje da duša moje majke ne može počivati u miru ako se ne molim za nju. Ja tad pokušavam da mu objasnim da majka spava do vaskrsenja. Ali dosad je odbijao da to shvati. Tako da kad porodica dođe nagroblje, ja se učtivo poklonim i molim živom Bogu, da moj otac prihvati Njegovu ljubav i žrtvu u svom životu.

Nastavljam svoj posao u delu širenja Radosne vesti o Isusu ljudima na Tajvanu posredstvom zdravstvene poruke. Nažalost, još uvek se mnogi plaše bogova napravljenih od kamena i metala. Bog je svojom istinom dopro do mene, a ja želim da Njegova vest dopre do drugih.

Hvala vam što podržavate misiju putem svojih darova i priloga. Oni stvaraju razlike u životima ljudi, razlike između života i smrti. 🌍

Program trinaeste Subote

- *Napomena za vođu subotne škole:* Pozivamo vas da izaberete omiljenu pesmu, da uputite molitvu Bogu, da iznesete uvodnu reč dobrodošlice i navedeni program. Prikupite misioni dar, uputite Bogu molitvu za blagoslove. Podsetite prisutne, da ako možda nisu pripremili i priložili svoje darove danas, da to mogu da učine onlajn preko našeg sigurnog, pouzdanog veb-sajta: www.adventistmission.org/give Hvala vam!

Učesnici: Dva govornika i šestoro mladih koji će predstavljati projekte, šestoro male dece, koja će nositi zastavu odgovarajuće zemlje, dok bude predstavljana. (Učesnici treba da budu dovoljno upoznati sa svojim materijalima, tako da mogu da ga predstavljaju i naglase važne delove.)

Narator 1:

Severno-azijska pacifička divizija sastoji se iz 6 zemalja. Svaka od njih se susreće sa svojim izazovima u misiji koju nam je Bog poverio.

Narator 2:

Kina je najmnogoljudnija zemlja na svetu sa više od 1,4 milijarde ljudi. Ali u njoj živi samo 400.000 adventista. To znači da je jedan adventista na svakih 3.400 ljudi. Neka Bog upotrebi svoju decu da svojim delovanjem obasjaju ovu veliku zemlju.

Narator 1:

Japan je vrlo bogata zemlja, ali većina njegovih stanovnika nikada nije čula za Isusa. Crkva u Japanu ima nešto više od 15.000 vernika, što predstavlja odnos od jednog adventiste na svakih 8.300 ljudi. Većina vernika su stariji, a samo mali broj ljudi biva kršten svake godine. Međutim, crkva raste i napreduje među imigrant-

skom populacijom. Molite se da Bog i dalje deluje na srca onih koji su se doselili u Japan, kao i onih rođenih u zemlji izlazećeg sunca.

Narator 2:

Prvi vernici u ovoj zemlji (Mongolija) bili su kršteni pre nekih dvadesetak godina. Većina od 1.600 vernika su mladi ljudi, koji žele da šire svoju veru. Molite se da budu čvrsti u veri i hrišćanskom životu u zemlji sa jednom od najstarijih kultura na svetu.

Narator 1:

Niko ne zna koliko vernika Hrišćanske adventističke crkve živi u Severnoj Koreji. Ali, nekolicina koja je uspela da izađe iz ove zatvorene zemlje daje nam razlog za nadu. Molite se da se vrata za širenje Jevanđelja u Severnoj Koreji otvore, tako da Jevanđelje može da ispuni gladna srca Hlebom života.

Narator 2:

Južna Koreja je zemlja sa najviše hrišćana u Severno-azijskoj pacifičkoj diviziji. Pa, ipak, samo trećina stanovništva se izjašnjava kao hrišćanska. To znači jedan adventista na svakih 250 osoba. Međutim, i pored velikih napora, adventisti su često pogrešno shvaćeni. Molite se za našu braću i sestre u Južnoj Koreji.

Narator 1:

Tajvan je mala ostrvska država nadomak Kine. Većina vernika potiče iz brdovitog dela ove države. Jedna osoba na svakih 25.000 etničkih kineza je adventistički hrišćanin. Molite se da Bog takne srca miliona ljudi širom Tajvana.

Narator 2:

Danas će naša darovanja trinaeste Subote ojačati ruke braće i sestara u Severno-azijskoj pacifičkoj diviziji, tako što će im pomoći da obezbede vitalna oruđa da vode druge ljude da spoznaju nadu koju Isus daje i kojom hrabri one koji veruju.

Mlada osoba 1:

(Drži zastavu Japana) Potrebna je izgradnja multikulturalnog evanđeoskog centra za veliku imigrantsku populaciju u Japanu.

Mlada osoba 2:

(Drži zastavu Mongolije) Potrebno je izgraditi četiri dodatne učionice i biblioteke u adventističkoj školi u glavnom gradu Mongolije. Ova škola je dobar način da se celokupne porodice osvedoče u Božiju ljubav.

Mlada osoba 3:

(Drži zastavu Južne Koreje) Deo naših darovanja trinaeste Subote, pomoći će da se osnuje evanđeoski omladinski centar. Otpočevši svoje delovanje kao »Crkva

uštipaka«, ovaj centar nastavlja da raste i okuplja mlade oko multikulturalnog evangelizma.

Mlada osoba 4:

(Drži zastavu Tajvana) Jedan od najefikasnijih načina da se dopre do ljudi u gradovima, omogućen je preko centara uticaja. Deo današnjih darova trinaeste Subote pomoći će da se osnuje i podrži rad službe za stare osobe, vanškolski program za decu i program zdravstvenog obrazovanja.

Mlada osoba 5:

(Drži zastavu Kine) Nekoliko pionira svetske misije rade u Kini na osnivanju crkava, u 18 velikih gradova u kojima Hrišćanska adventistička crkva još nije prisutna. Deo današnjih darovanja pomoći će da se kupi stan u svakom od tih gradova, koji će biti korišćen kao lokalna crkva i centar za obuku.

Mlada osoba 6:

(Drži zastavu Severne Koreje) Ne znamo koliko hrišćana živi u Severnoj Koreji, ali znamo da ih ima. To saznanje smo dobili od ljudi koji su tamo živeli i koji su uspeli da izađu iz te zatvorene zemlje. Neki među njima su adventisti. Molimo se Bogu da ih čuva i štiti, i da blagoslovi

svoju decu u ovoj zemlji u kojoj je hrišćanstvo strana religija.

Narator 1:

Podržimo ljude koje žive u Severno-azijskoj pacifičkoj diviziji svojim molitvama i misionim darovima. Darovanja trinaeste Subote doprineće da se napravi razlika u životima mladih ljudi u Južnoj Koreji, koji su željni da šire svoju veru; među imigrantima koji žive u Japanu; mladih osoba koje pohađaju adventističku školu u Mongoliji;

i mnogih Kineza koji će preko centara uticaja ili u kućnim adventističkim crkvama upoznati silu Božjeg Jevanđelja. Učinimo ono što do nas stoji danas, da Božja ruka ljubavi takne živote vernika i svih drugih ljudi širom Severno-azijske pacifičke divizije.

(Prilaganje darova)

Budući projekti za trinaestu Subotu

Sledećeg tromesečja biće predstavljena Južno-azijska pacifička divizija. Posebni projekti odnose se na:

- Međunarodnu adventističku školu u Dili u Istočnom Timoru.
- Crkvu za adventistički koledž i fakultet u Šrilanki.
- Zgradu za adventističku medicinsku školu u Gazipuru u Bangladešu.

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Kine, Južne Koreje, Japana, Tajvana ili drugih zemalja Severno-azijske Pacifičke Divizije (SAPD), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci, putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u vaš pretraživač.

On-lajn informacije. Adventistički misionski veb-sajt sadrži dodatni materijal za misionsku prezentaciju. Potraži reči i pesme na engleskom. Kao dodatak potraži dodatne informacije za aktivnosti u tim zemljama. Idi na www.AdventistMission.org.

Adventistički misionski DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj misiji Adventističke crkve. Pitaj vođu subotne škole da ti napravi jednu kopiju DVD-a, ili idi na www.AdventistMission.org www.AdventistMission.org/dvd

Sredstvo za ostvarivanje cilja

Pomoćiće da se usredsredi pažnja na svetsku misiju, i poveća sedmično misionsko darovanje.

Usredsredite svoju pažnju na svetsku misiju i povećajte sedmična misionska darovanja.

Zatražite od svog odbora subotne škole da vam postavi cilj misionskih darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bilo za prošlo tromesečje, podelite sumu na 14 delova – (12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za trinaestu Subotu).

Pokažite nedeljni grafikon progressa prema postavljenom tromesečnom cilju.

Podsetite vernike da aktivnosti svetske crkve zavise od sedmičnih misionskih darova subotne škole. Dvanaeste Subote, podnesite izveštaj o misionskom daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove subote škole da pripreme svoje darove trinaeste Subote za narednu sedmicu. Ova informacija o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misionska darivanja.

Prevod: Dejan Majstorović

Lektura: Tomislav Stefanović

Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugo-istočne evropske unije,
www.subotnaskola.org

Izdaje: TIP Preporod, Beograd

Severno-azijska pacifička divizija

Ulan Bator

KAZAHSTAN

KIRGISTAN

MONGOLLIJA

K I N A

PAKISTAN

INDIJA

NEPAL

BUTAN

BANGLADEŠ

MJANMAR

LAOS

TALAND

VIJETNAM

KAMBODŽA

FILIPINI

HONGKONG

TAJVAN

JUŽNA KOREJA

SEVERNA KOREJA

JAPAN

Tokio

Pjongjang

Seul

Peking

TIHI OKEAN

UNJE	CRKVE	GRUPE	ČLANOVI	POPULACIJA
Kineska unija	1,284	3,303	419,378	1,368,462,000
Japanska unija	102	47	15,236	127,301,000
Korejska unija	714	185	237,418	74,940,000
Mongolija	4	6	1,992	2,792,000
Tajvan	56	30	6,367	23,361,000

Ukupno: 2,160 3,571 680,391 1,596,856,000

Statistika je iz januara 2014. godine

MISIONSKI PROJEKTI

- Japan: Japanski međunarodni evangelistički centar u Sizuoki
- Kina: Osnivanje novih crkava u Congvinu, Hjengjangu i Nanningu
- Južna Koreja: Misionarski institut za mlade u Naju.
- Tajvan: Tri centra uticaja u Tajpeju, Tajhungu i Kaosingu
- Mongolija: Tri učionice i biblioteka u glavnom gradu Ulan Batoru